

joukkoon,
tervehdin sinua
Jeesuksen
Kristuksen
nimessä, ja
kutsun sinut
mukaan
matkalle
tutustumaan
Marseillen yli
2600 vuotta

YSTÄVÄKIRJE 1/2011

Riitta Granroth

MELFF:n toimisto:

132, rue de Lodi

13006 Marseille, France

Kotiosoite:

23, avenue des Chartreux

13004 Marseille, France

s-posti: riitta.granroth@felm.org

Matkalla Marseilleen 12.9.11

BONJOUR!

Rakas ystäväni ja tukijani, joka olet ollut mukana lähetysmatkallani Marseillessa alusta saakka, samoin sinä joka olet juuri liittynyt ystäväkirjeideni saajien

vanhaan satamakaupunkiin sekä siellä tehtävään lähetystyöhön pääasiassa Ranskan entisistä siirtomaista tulevien maahanmuuttajien parissa.

Kuka olisi uskonut kolme vuotta sitten palattuani lähes 12 vuoden jälkeen Ranskasta, että lähtisin vielä joskus uudelle työkaudelle? Tehtäväni diakoniakeskus Marhabanissa sekä Pyhän Gabrielin luterilaisessa yhteisössä olivat tuolloin päättyneet. Olin tehnyt surutyöni, hyvästellyt Marseillen ystäväni, Pyhän Gabrielin yhteisön jäsenet sekä Marhaban-keskuksen maahanmuuttajatyössä mukana olevat työtoverit ja ystävät.

Paluuni Ranskaan osoittaa taas kerran sen, että Herran tiet ovat tutkimattomat eli että tilanteet muuttuvat yllättävästi, erityisesti Marseillen työ on 26 vuoden historiansa aikana osoittautunut useinkin

SUOMEN LÄHETYSSEURA

muutoksille alttiiksi, ja tässä nyt olen Finnlady-laivassa matkalla kohti neljättä työkauttani, tällä kertaa 100% Marhaban-keskuksen maahanmuuttajatyöhön. Työhöni tulee kuulumaan mm. keskuksen hallinnollisia tehtäviä, ekumeenisia yhteyksiä sekä tarvittaessa myös papin töitä.

Oloni on tällä hetkellä yhtä aikaa haikea ja iloinen, sillä seurakuntapastorin työni Raumalla on ollut hyvin antoisaa, työyhteisö ja seurakuntalaiset ovat ottaneet minut hyvin vastaan, ja olen saanut tehdä mielekästä työtä. Olin myös jo kotiutunut mukavasti ja ajattelinkin jäädä sinne toistaiseksi, kun minua yllättäen pyydettiin palaamaan Marseilleen. Olen äärettömän kiitollinen Suomen lähetysseuralle ja nimikkoseurakunnilleni siitä, että saan lähteä vielä uudelle työkaudelle toteuttamaan lähetyskutsumustani Euroopassa, jossa niin moni maahanmuuttaja ei ole edelleenkään kuullut Evankeliumin vapauttavaa sanomaa.

Marseilleen saavuttuani, laivamatkan ja vajaan parin tuhannen kilometrin ajomatkan jälkeen, ensimmäinen suuri haasteeni on löytää asunto, jonne asettua kahdeksi vuodeksi asumaan. Sen jälkeen voin aloittaa täysipainoisesti työt.

Laivamatkan aikana oli mahdollisuus levätä ja rauhassa pohdiskella asioita, ja huomasin, että paluu Marseilleen ei minua suuremmin jännitä, toki hieman on perhosiä vatsanpohjassa, erityisesti ajomatkaa ajatellen. Muuten olen luottavaisin mielin, sillä olen menossa tuttuun paikkaan, jossa rakkaat ihmiset ovat minua ilolla vastaanottamassa. Tiedän olevani odotettu. Lisäksi vuokra-asuntojakin näytti netissä olevan runsaasti tarjolla, joten asunnon löytäminen tuskin tuottaa suuria vaikeuksia, ja joka tapauksessa ranskalainen byrokratia sekä tapa hoitaa asioita ovat minulle ennestään tuttuja.

Koen olevani etuoikeutettu saadessani palata ikään kuin toiseen kotiin jatkamaan tekemääni lähetystyötä. Maa ja kaupunki ovat minulle tuttuja ja rakkaita, ranskan kieli on yhä hallussa, kiitos OL3 työntekijöiden ranskalaiset perheet, joiden kanssa olen saanut ylläpitää kielitaitoani ja tehdä seurakuntatyötä Rauman vuosieni aikana. Ymmärrän kuitenkin hyvin, että Marhaban-keskuksessa ei olla enää kolmen vuoden takaisessa tilanteessa, vaan siellä on menty vauhdilla eteenpäin. Työ kehittyy koko ajan ja uusia työtovereita tulee mukaan työhön. Toki vanhoja tuttujakin on yhä mukana.

Diakoniakeskus on myös muuttanut ja sijaitsee nyt eri paikassa kuin ennen.

Lähetysystäväni, muistathan kiittää kanssani tästä uudesta haasteesta sekä pyytää voimia, viisautta ja kärsivällisyyttä asunnon etsintään sekä työn aloittamiseen Marseillessa.

Marseillessa 25.9.2011

Rakkaat lähetysystäväni, olen siis saapunut onnellisesti perille Marseilleen aloittaakseni uutta työkauttani Marhaban-keskuksen työyhteydessä. Ajomatka meni onneksi hyvin, vaikka se olikin melko raskas urakka. Kaksi ensimmäistä viikkoa on vierähtänyt sujuvasti Marseilleen asettumisessa sekä asioiden hoidossa. Asun Marhaban-keskuksen johtajan, Pirjo Niemelän, vierashuoneessa sen aikaa kunnes oma koti löytyy. Ihanat tulojuhlat eri puolilla kaupunkia ovat vakuuttaneet minut siitä, että olen todella tervetullut tänne, ja että ihmiset ovat odottaneet tuloani. Olen tavannut protestanttisen Marhaban-diakoniayhdistyksen (ADPM) vastuunkantajia ja olemme keskustelleet työni suuntaviivoista. Olen etsinyt asuntoa tutuista kortteleista ja nyt näyttää siltä, että olisin löytänyt mieluisan asunnon. Huomenna selviää voiko asunnon omistaja vuokrata

asunnon minulle. Sain vihdoin perjantaina avattua uuden pankkitilin. Se on tärkeä etappi olemassaololleni tässä maassa, seuraavaksi tulee osoite ja sen myötä sähkö- ja puhelinlasku, joilla voin tulevaisuudessa todistaa asuvani Marseillessa.

Marseille on lähes entisellään, tämä on yhä todellinen kansojen sulatusuuni, ja maahanmuuttajien määrä näyttää vain lisääntyneen katukuvassa. Melua ja ilmansaasteita riittää sekä lukuisia katutöitä, jotta kaupunki olisi valmis vuoteen 2013, jolloin siitä tulee Euroopan kulttuuripääkaupunki. Tuo vuosiluku on tärkeä myös siksi, että samana vuonna juhlitaan Ranskan luterilaisen ja reformoidun kirkon yhdistymistä. Ne muodostavat siitä alkaen Ranskan yhdistyneen protestanttisen kirkon (Eglise protestante unie de France).

Heti saavuttuani Marseilleen käteeni osui uusin Le Monde des Religions -lehti, jonka kannen otsikossa kysyttiin ”Tuleeko Ranskasta ateistinen”? Lehdessä siteeratut prosenttiluvut olivat mielestäni yllättävän suuria ja siksi mainitsemisen arvoisia myös tässä ensimmäisessä ystäväkirjeessäni. Tammikuussa 2011 Harris Interactive -instituutin tekemän ”Ranskalaiset ja Jumala”–

kyselytutkimuksen mukaan 34% ranskalaisista sanoo olevansa ateisteja, 30% agnostikkoja ja 36% Jumalaan uskovia monoteistejä eli juutalaisia, kristittyjä ja muslimeja. Ateismi sanaa ei ymmärretä tässä niinkään filosofisena tai opillisena aatteena, vaan se tarkoittaa lähinnä uskonottomuutta ja lisääntyvää välinpitämättömyyttä uskontoja kohtaan. Silti ne jotka sanovat olevansa ilman uskontoa (sans-religion) eivät ole välttämättä kokonaan vailla uskonnollisia vakaumuksia (croyances).

Lehdestä lukemani artikkeli vahvisti kokemustani siitä, että kristityt elävät entistä enemmän vähemmistöasemassa moniarvoisissa yhteiskunnissa, joissa korostuu toisaalta uskonnollinen välinpitämättömyys ja toisaalta individualismin aikaansaama uushenkisyys ja supermarket-uskonnollisuus, jossa uskomuksia otetaan sieltä ja täältä sen mukaan kuin omaan ajatteluun parhaiten sopii. Mielestäni tässä on eurooppalaisten kirkkojemme suurin haaste. Miten olla ja elää suolana ja valona yhteiskunnassa, joka ei ole enää kiinnostunut kristillisestä sanomasta?

Marseillessa 28.9.2011

Vielä kirjeeni loppuun iloinen uutinen:
Allekirjoitin maanantaina

vuokrasopimuksen! Minulla on siis koti! Uuden osoitteeni löydät kirjeen alusta. Asunnossa on vielä remontti hieman kesken, joten pääsen muuttamaan vasta lokakuun alussa, toivottavasti jo ensi viikolla. Keskiviikkoiltana oli vielä edessä iso urakka: huonekalujen hankinta tyhjään asuntooni. Mutta siitäkin selvisimme Niemelän Pirjon kanssa naisenergialla.

Asiat siis järjestyvät yksi kerrallaan Fil. 4:6 mukaisesti: ”Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, kiittäen ja anoen Jumalan tietoon.”

Siunaavin terveisin ja esirukouksista etukäteen kiittäen,

Riitta

PS. Tämä ensimmäinen ystäväkirjeeni lähetetään kaikille entisille tukijoilleni, joten pyydän sinua ystävällisesti ilmoittamaan muuttuneet yhteystietosi, tai jos et jostain syystä halua enää saada ystäväkirjeitäni nimikkokirjeet@mission.fi tai puhelimitse Sisko Vainionkulma (09)-1297 355.

